

POSIŁKOWAĆ (1) *vb impf*

inf posiłkować.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn).

Wspomagać; przen; subsidiari Cn [co czym]: Gdyż to iest iákoby *lex naturae*: że dálżé członki w cíele winné brónić ciáá y *vitalia membra*. A *vitalia membra* (iáko iest ferce, głowá) winné duchem, poráda, y mocą posiłkować oné odleglé członki: iáko iá ręce, nogi, etc. *SarnStat* 131.

Cf POSIŁKOWANIE

ALKa